

Dva dediča.

Božič! — Koliko velikega pomena je ta dan za ves solni krščanski svet. Pred en tisoč osemsto in osmimi leti — po naši praksi — se je tam v jutrovi deželi rodilo v skromni staliči dete — sin preganjenih in bežečih starišev. Jaslice so mu bile prva postelja in pastirji so bili prvi koji so zvedli, da se je v njih bližini porodilo ubogo dete, sinček uboštva, brez lastne strehe, brez vsakega imetka. Seveda dete se ni moglo zavedati svojega prežalostnega položaja, takisto se pa tudi ni zavedalo, kaj ga čaka in kakšen velikan vesolnega sveta bo postal iz preprostega v hlevu rojenega deteta v poznejšem času.

Zgodovina nas uči in pripoveduje o rojstvu, življenju in o smrti onega poznejšega velikana, kateri je povzročil posredno in neposredno svetovni preobrat, kateri je povzročil, da se je, takorekoč ves svet iz svojih neskončnih tečajev premaknil, dokazal je s svojimi ukli neprecenljive dobrote a povzročil je pa tudi brezmejnega — gorja; za katero pa ni on odgovoren.

Ni naš namen o krščanstvu razmotrivati, temveč naš namen je nekoliko spregovoriti, kam da je krščanstvo zabredlo, kam je prišla tista ljubezen do bližnjega, katero je oni orjak učil, koji se je rodil v ponižnem hlevu v Betlehemu. (Mi pustimo tu Betlehem, kot rojstni kraj Krista, veljati, akoprav je njegov rojstni kraj bil Nazareh.) Siromašen se je Jezusček rodil, siromašen je velikani umrl. Toda bili so tudi v tistem času bogataši, kateri so se takisto malo za siromaka zmenili, kakor se to dan danes godi; in to je naš namen, da za božične praznike podamo našim cenjenim čitateljem dve nasprotujoče slike:

Predstavi si čitatelj sam hišno krasoto z mehikimi pogrinjali, elegantnimi preprogami in vse povsod tako bujno, kar se le more zadenar dobiti; kaj šele spalnica mlade lepe vojvodinje.

Sedaj vlada tu grobna tihota. Izučena strežnica, kot lilija v belih oblačilih se neslišno premika po tapetih okolu, polagajoč mehke volnene in svilnate obleke na stol poleg odprtega omrežja, odkoder odseva praskujoči ogenj po sobi. Strežnica je polagala mehke platnene brisače in najboljše vrste milo, kjer bi bili pripravi za vsak slučaj. Govorijo pa vse te priprave dovolj same za se; pripravljene so in čakajo trenutka, ko se žnjimi zavije nežno telesce dediča vojvode B.

Samo ena reč zakriva to sliko, katero nameravamo tu podati. Mladi vojvoda, oče še ne rojenega dediča toda pričakovane vsako minuto, je umrl nagle smrti še v medenih dneh kmalu po poroki. Kako, ali zakaj da je umrl, tega ne povemo, zato ker je — mrtev.

Vse je v najlepšem redu in mati mlade vojvodinje (katera pa je slučajno bila Amerikanka) je ne-

vzmirjeno korakala gor in dolj v sosednji sobi. Oblečena je bila v bogato jutranjo obleko, v kateri se je opazilo nje poln život, dobro ohranjen in dičen.

“Oh, ali bo že enkrat konec tega čakanja? In kako bo deklica, potem zgubi moja hčer pravico do plemstva vojvodinje. Ne, ne! Saj me sme biti družega, fant mora biti!” — Ženska bi bila tem besedam še lahko dostavila, da je bilo plemstvo njene hčere kupljeno z denarjem pridobljenega v potu tisočerih, ja milijon ameriških delavcev.

Vendar enkrat, odprle so se duri in v sobo, v kateri je mati vojvodinje mrzlično čakala je vstopil zdravnik, kateri je bil poklican iz Zdr. držav Amerike, da opravi posel v tem slučaju. Položil je mehak zavoj v njeno naročje rekoč: “Fant je in dedič!”

“Hvala Bogu,” rekla je babica, “moja hčerka je še vojvodinja of B”. Nato so pričeli v grajski kapelici zvonovi ubrano naznanjati novico med svet, da se je rodil sin vojvoda in dedič.

Podoba se spremeni v neko Ameriško mesto. Neka deklica v razdrapani obleki in z raztrgano ogrinjačo ovita čez suha mlada pleča, je vstavila zdravnika, kateri je bil ravno namenjen na obisk bolnikov v delavski hiše v velikem ameriškem mestu.

“Say, Mister, Vi ste zdravnik ali ne?”

“Sem, otrok moj, kaj bi rada?”

“Oh, prosim, dobri zdravnik, pojdite z menoj, hitro, hitro, revna moja mamica je bolna. Joka se in vzdihuje in babica me je poslala da poiščem zdravnika!”

“Kje pa je oče tvoj, otrok?”

“Ata je vedno kašljal in kašljal do smrti,” odgovoril je otrok, in oči so se ji napolnile s solzami.

“Jetika”, si je mislil zdravnik sam pri sebi. Gornji pogovori so se med njima menjavali, ko sta hitela naprej. Nalkrat se vstavita pred vratih tipične hiše in otrok je kar zletel navzgor v tretje nadstropje, zdravnik jo je skušal posnemati ter naposled vendar le dospel v gornje nadstropje, skoraj brez duška.

“Našla sem ga, babica,” je upila deklica, ko je odpirala vrata edine sobe katero so ti reveži nazivali: “dom.”

Spremenimo zopet podoba naše povesti in ogledimo si to izbo brez luksurnosti. Na pol podrti postelji v enem kotu izbe je ležala bolna ženska, pokrita z oguljenim, vendar pa čistim pogrinjalom.

Že zrela stara ženska, mati bolnice sključena od oslabelosti, dela in mizerije, vendar pa ni bila še daleč čez polovična leta starosti, je skušala oživetiti ogenj v napol podrti peči. Pobirala je zadnje kosčke premoga iz košare stoječe zraven peči, ter se trudila pomagati, da bi gorelo in ogrelo

izbo, ter jo pripravila za sprejem novega življenja, ki ima priti.

Zraven postelje na stolu je ležal kos robatega sukna in nekoliko komadov drugih potrebnih otročjih oblek, katere so darovali revni toda milosrčni sosedi. Tudi te priprave kažejo na prihod mehkega bitja, ki ima vsak čas priti na svet — dedič življenja in sužnosti. Uboga ženska v postelji je toliko, da je prenašala bolečine ter upila, “Ni očeta, ki bi skrbel za mojega otroka!”

Po pretreku ene ure položil je zdravnik brezmočno a že kričeče človeško bitje v roke stare matere. “Fant”, je rekel zdravnik! “Kje, oh, kje bo dobila moja hči kruha in drugo za to novo življenje?” In solze debele kot lesniki so se polile dolj po razoranem njenem obrazu!

Nobeden zvon se ni oglasil, ki bi sveto naznanjal, da se je zopet en sužen rodil — dedič pomankanju — v palači se je porodil pa zopet en mojster — odenih revnejšega.

Iz tega posamež cenjeni čitatelj in cenjena čitateljica, kako je razdeljeno, bliščeče bogastvo na eni strani a brezmejna revščina drugi, in tako je bilo od pampiveka. Imejmo upanje v boljše bodočnost, ko se naše ljudstvo prebudi iz omotice; da spregleda in spozna, da je vsaki “svoje sreče kovač.”

Voščim vsem cenjenim čitateljem in čitateljicam vesele praznike in srečno novo leto!

Pisatelj.

Bolečine v hrbtu in nogah

izginejo popolnoma, ako se ud parkrat nariba z

Dr. RICHTERJEVIM

Sidro Pain Expellerjem

Rodbinsko zdravilo, katero se rabi v mnogih deželah proti reumatizmu, sciatici, bolečinam na straneh, neuralgiji, bolečinam v prsih, proti glav- in zobobolu.

V vseh lekarnah, 25 in 50 centov.

F. AD. RICHTER & Co.
215 Pearl St. New York.

Milijone akrov državne zemlje zastonj.

Vsako dobi “homestead”, 160 akrov kmetijske zemlje zastonj Kupiti zamorež do 320 akrov izvrstne šolske zemlje v Texasu po \$2.00 aker, na 40 letno plačilo. Obsežna slovenska knjiga, ki opisuje vso to zemljo, te podučiti kako jo dobiti, stane le 75 centov po Money Order. Opisuje kmetijstvo in vsebuje načrt in opis nameravane slovenske naselbine Slovenija. Knjiga ne govori o nekaj negotovim; ž njo dobiš zastonj farmo, vredna najmanj \$1600. Knjig izšlo 1000, polovica je prodanih; požuri se, v par dneh bodo pošle.

Prodajem farme v Minnesoti, kjer kmet bogati. Preskrbim “homestead”, irigirano zemljo, farmo, vinograd, in gozd v kateri državi hočeš. V Texas je zemlja od \$10.00 naprej.

WM. BRUNSHMID,
708 So. 10. St., Minneapolis, Minn.

Vino v preteklih časih.

Že od nekdanj se je rabilo vino kot zdravilo za bolehnost, telesno slabost in neprebavnost. New yorški umetnik Mr. E. V. Natherny je izdelal jako lep načrt predstavljajoč mladi par v uradu nekega starega zdravnika. To podoba je kupil Jos. Triner, izdelovatelj ameriškega zdravilnega grenkega vina in posnetek te podobe, predstavlja njegov stenski koledar za leto 1909. En izvod koledarja pošljemo po prejemu znamk za 10c. Jos. Triner, 616—622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Vsak slovenski delavec mora čitati “Glas Svobode”!

Slovensko Narodno

“SLOGA”

Podporno Društvo

v Milwaukee, Wis.

PRESEDNIK: IVAN ERMENC, 235 Hanover St.
PODPRESEDNIK: MARTIN JELENC, 570 Reed St.
I. TAJNIK: FRANK MATIC, 163 Reed St.
II. TAJNIK: FRANK BAČUN, 440 S. Pirce St.
BLAGAJNIK: IVAN SEM, 79 S. Water St.
NADZORNI: JOS. KOMAR, FERD. BIZJAK, FLOR. RAKUN,
ODBOR: FR. AMBROŽ, FR. FUŽIR, FR. BANKO in JOS. REMSKO
Vsa pisma, tikajoča se društva, je nasloviti na Frank Bačun, 440 S. Pirce St.
Društvene seje se vrše na 163 Reed St.
Društvo “Sloga” ust. 1. jan. 1905, incorporirano 29. jul. 1907 in samostojno postalo 1. jun. 1908.
Društvo je incorporirano v državi Wisconsin in ima polno moč sprejemati posamezne člane ali društva po državi Wisconsin.

GOTOVO ZA VAS

Jesenske obleke so došle, ogledajte si jih na oknu in v prodajalni. Obleke in suknje naj-novejšega kroja po primerno niskih cenah vpoštejave kakovost blaga. Od.....

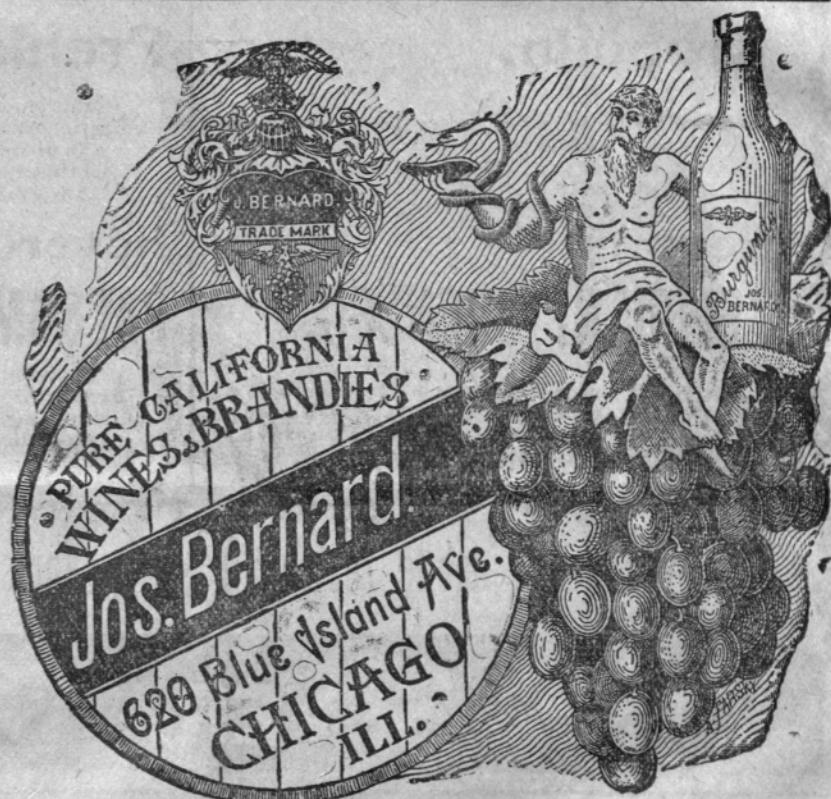
\$7.50 do \$25.00

Schwitzer
CLOTHING CO.

577-579 BLUE ISLAND AVE.

se dobi
najboljše,
Kupite pri
nas si pri-
hranite
denar.

Sincerity
Clothes
Copyright,
1905

ATLAS BREWING CO.

sluje na dobrem glasu, kajti ona prideluje najboljše pivo iz českega hmelja in izbranega ječmena.

LAGER | MAGNET | GRANAT

Razvaža piyo v steklenicah na vse kraje.

Kadar otvoriš gostilno, ne zabi se obrniti do nas, kajti mi te bomo zadovoljili.

Zimska razprodaja
možkih oblek in sukenj

Najboljše blago po najnižjih cenach

Možke suknje po - \$ 7.50 do \$10.00
Možke suknje po - 12.00 do 15.00
Možke suknje po - 18.00 do 20.00
Možke suknje po - 25.00 do 30.00
Suknje za dečke po - 3.50 do 10.00

Yondorf Bros

BLUE ISLAND AVE. vogal 14. cesta